

EVREI Capitolul 4

Scopul pentru care ne adunăm aici este ca să știm mai multe despre Domnul nostru binecuvântat și ca să ne rugăm pentru copiii bolnavi ai lui Dumnezeu.

În seara aceasta, noi avem o minunată binecuvântare din Scriptură.

Avem deja două săptămâni de când învățăm din cartea Evreilor, iar dacă va fi cu voia Domnului, vom continua miercuri și duminică seara. Nu este o trezire, ci o adunare obișnuită ca în toate serile.

Sunt foarte bucuros să petrec acest timp alături de prietenii noștri din împrejurimi. Poate vom continua câteva seri în sala de sport, ca să primim mai mulți oameni, deoarece am auzit că unii s-au întors spunând: „Nu era loc să intri!” desigur, Tabernacolul este foarte mic, dar ne bucurăm că vreți să veniți în această căldură ca să ascultați Cuvântul Domnului și ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug și să vă ajute.

În seara aceasta vom începe capitolul 4. Câți ați fost aici azi-dimineață? Să vă văd mâinile. O, este minunat! Ce minunată este această Carte a Evreilor! Vă place?

Este comparată Scriptură cu Scriptură.

Înainte de a-și mărturisi experiența, Pavel a trebuit să meargă în Arabia să afle dacă era adevărată sau nu. Îmi place aceasta.

În lecția de azi-dimineață, am văzut că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Astfel, Pavel a primit descoperirea că același Stâlp de Foc care a condus poporul Israel, i s-a arătat și lui pe drumul Damascului; iar noi am văzut că Stâlpul de Foc care a condus poporul Israel în țara făgăduită, i s-a arătat lui Pavel și i-a spus că se numește Isus.

Apoi am văzut adevărata și suprema dumnezeire a lui Isus Hristos, pentru că toată Cartea aceasta este descoperirea Lui. Am văzut că în vechime, Dumnezeu le-a vorbit părinților noștri în multe feluri și chipuri, și prin proroci, iar în zilele din urmă S-a descoperit prin Fiul Său Isus Hristos. Mai mult, Biblia, de la Geneza la Apocalipsa, nu este altceva decât o continuă și constantă descoperire a Domnului Isus. Și am aflat că El a fost în rugul aprins; că El era Cel ce era cu Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Apoi am văzut că în Noul Testament El era Om și Dumnezeu, iar înainte de a pleca în cer, a spus: *„Am venit de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu.”*

(Ioan 13.3).

Când Pavel L-a întâlnit după înălțare, El avea aceeași formă ca atunci când a condus Israelul: Stâlpul de Foc. Pavel L-a privit drept în față și pentru că nu era convertit, aceasta i-a cauzat probleme la ochi pentru tot restul vieții. A fost orb timp de câteva zile și a fost dus pe o stradă numită „Dreaptă”. În cetate, Dumnezeu avea un proroc, căruia I s-a arătat într-o vedenie și l-a trimis la Pavel ca să-și pună mâinile peste el și să-i zică: *„Frate Saule, Domnul Isus... m-a trimis ca să capeți vederea...”* (Fapte 9.17).

În continuare, am văzut că același Duh Sfânt, același Domn Isus a venit și la Petru, în formă de Lumină, și l-a scos din închisoare.

Mai mult, același Domn Isus este și în aceste zile în acel Stâlp de Foc (Lumină) care conduce poporul Său, Biserica Sa, făcând aceleași lucruri, dând vedenii, venind și punând mâinile peste oameni în urma unei vedenii...

Domnul Isus care mi s-a arătat sâmbăta trecută acasă și mi-a spus: *„Va veni un bărbat brunet. El este grec, iar soția lui este de vârstă mijlocie și va plânge la altar...”*

El era olog de ambele picioare. Nervul echilibrului era dus, așa că nu-și putea controla membrele și era și orb. Și ca să fie o dovadă dublă, era o doamnă care a venit pentru rugăciune și s-a întors să-l cheme pe fratele Thomas să vină să se roage, iar noi stăteam și priveam cum se desfășurau lucrurile. Apoi m-am rugat pentru bolnavi, iar ea a venit ca să confirme vedenia, m-a prins de mână și a început să plângă spunând că au fost trimiși aici de dr. Ackerman. Dr. Ackerman este prieten cu mine. El este catolic, iar fiul său este preot la mănăstirea Saint Meinrad.

Bărbatul bolnav era din Jasper, iar Domnul l-a ridicat din scaunul acela și astfel a putut umbla. A primit și vederea, așa că vedea la fel de bine ca oricare și a plecat din sală pe deplin sănătos. Totul în urma unei vedenii.

„Frate Saule, Domnul Isus, care ți s-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea, și să te umpli de Duhul Sfânt.” (Fapte 9.17).

Ce minunat!

În continuare, am găsit că am primit această mare mântuire și că nu vom putea scăpa de mânia lui Dumnezeu dacă o vom nesocoti și vom sta nepăsători față de ea.

În seara aceasta vom continua cu Cartea Evreilor și vom citi din capitolul 4. Dacă cineva dorește să urmărească, am aici câteva Biblii. Ridicați mâna și unul dintre ușieri v-o va aduce.

Ne vom grăbi pentru că avem și Cina.

Azi-dimineață am citit din ultima parte a capitolului 3 din Evrei și ce bogăție am găsit! Aș vrea să fiți atenți, pentru că voi citi încă o dată **versetele 15 și 16**, ca să avem un fundament:

„...câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.

Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce au auzit-o? N-au fost oare toți aceia, care ieșiseră din Egipt prin Moise?”

Aici El a spus să nu ne împietrim inimile ca în ziua răzvrătirii.

Atunci ei L-au mâniat pe Dumnezeu, fiindcă El li-l dăduse pe Moise, prorocul

Său, și un Semn care era cu Moise. Câți știu care era Semnul? Stâlpul de Foc, Evrei 13.

Noi nu știm dacă adunarea a văzut acel Semn sau nu, dar Moise L-a văzut pentru că s-a întâlnit cu El când i s-a arătat într-un rug aprins. El era un Foc, iar copiii lui Israel

l-au ascultat pe Moise și au plecat din Egipt. Dar ce s-a întâmplat?

Imediat ce au ieșit din Egipt, Dumnezeu i-a condus spre o cursă, deoarece în spatele lor venea oștirea lui Faraon, iar în față era Marea Roșie.

Dumnezeu i-a pus la încercare iar ei s-au speriat, ceea ce L-a mâniat pe Dumnezeu. Și le-a zis: „De ce vă plângeți înaintea Mea?

Vorbiți doar și mergeți mai departe!”

Îmi place aceasta. Ei îl urmau pe Moise, iar Moise urma Stâlpul de Nor care îi conducea spre țara făgăduită.

Ce tablou minunat al Bisericii aflate în călătorie spre Țara făgăduită și călăuzită de același Duh, cu aceleași semne și minuni despre care a vorbit Dumnezeu.

Acum observați. Ei au ajuns în pustiul păcatului, iar apele erau amare, Mara. De ce i-a dus Dumnezeu la ape amare? Părea că-i duce la ape bune, dar i-a condus la ape amare ca să le încerce credința. Lui îi place să facă aceasta. Îi place să lase încercarea peste voi ca să își arate apoi dragostea și puterea. Mulți oameni se dau bătuteți când vine încercarea, dar noi credem că Dumnezeu face minuni.

Am să vă spun ceva. Dacă Dumnezeu nu procedează întotdeauna la fel când se ridică o problemă, înseamnă că este

vinovat, pentru
că este părtinitor cu poporul Său. Dar suveranitatea lui
Dumnezeu face ca în
fiecare caz să lucreze la fel cum a lucrat în primul caz de
felul acela, altfel
ar fi greșit prima dată. Dacă Dumnezeu nu procedează la fel ca
la început, dacă
în al doilea caz acționează altfel, înseamnă că a greșit prima
dată.

Astfel, dacă Dumnezeu a vindecat bolnavi în Vechiul
Testament, trebuie să facă acest lucru și în Noul Testament și
astăzi, altfel
ar fi procedat greșit în vechime. El trebuie să acționeze de
fiecare dată la
fel, și o va face atunci când credința întâlnește condiția.

Greșeala este la noi, nu la Dumnezeu. Noi am văzut
multe minuni remarcabile, iar criticii nu pot spune că nu este
așa, fiindcă
le-am văzut dovedite.

Înainte obișnuiau să spună: „Arată-ne o minune!” dar
acum nu o mai pot spune, pentru că noi putem dovedi aceasta.
Chiar lumea
științifică a mărturisit că cu noi este o Ființă de forma unui
Stâlp de Foc.
Fotografia Lui este aici, iar alta este expusă la Washington
D.C. Este același
Hristos.

Cu câțva timp în urmă, frații lucrători mi-au spus:
„O, frate Branham, acesta este diavolul! Nu te lăsa păcălit!”

Când i-am auzit
ce spun, m-am speriat și nu am predicat aceste lucruri până nu
a venit Dumnezeu
și a descoperit că El este Același Isus ieri, azi și în veci.
Atunci au
încercat din nou să mă miște de acolo, dar n-a fost posibil
pentru că aceasta
este Scriptura; este Cuvântul lui Dumnezeu. Este o experiență
care ne-a întors
înapoi la cuvântul lui Dumnezeu și la făgăduința Lui veșnică
și binecuvântată.

„...s-au răzvrătit după ce auziseră...”

Sigur că da. Ei erau istoviți întotdeauna când mergeau
undeva și venea încercarea, și ce făceau
atunci? Se dădeau bătuți, se întrebau: „De ce se întâmplă
toate acestea?” și
voiau să se întoarcă în Egipt.

Este ciudat că în dimineața aceasta după ce am
predicat cât am putut de tare, mulți din
cei care au venit la altar se întrebau: „De ce mi se întâmplă
mie?” Vedeți?
Înseamnă că aceste cuvinte au trecut pe lângă urechile lor.
Sunt aceiași oameni.

Isus a spus despre ei: *„Aveți ochi și nu vedeți!”*
El le spunea aceasta ucenicilor, iar ei I-au zis: *„Iată că
acum ne vorbești
deslușit; acum credem. Nimeni nu are ce să-Ți spună, fiindcă
Dumnezeu Ți arată
tot.”*

„Acum credeți?” (Ioan 16.29-31 – parafrizare).

Voi nu trebuie să Îi puneți întrebări lui Dumnezeu, pentru că pașii celui neprihănit au fost rânduți de Domnul, și orice încercare vine asupra voastră are scopul să vă încerce. De aceea, Biblia spune că cei credincioși sunt mai prețioși decât aurul. Astfel, dacă Domnul îngăduie câteva neputințe peste voi, să vă amintiți că este pentru corectarea voastră. *„Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”* (Evrei 12.6). Și aceasta fără excepție.

Aceste suferințe vin ca să se vadă ce atitudine ai. Ești pe terenul de încercare al lui Dumnezeu, deoarece pământul este un teren de încercare pentru voi.

Fiți atenți ce scrie mai departe:

***„Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui?
Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?***

Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.” (v. 18-19).

Ce este păcatul? Necredința. Dumnezeu a venit la ei într-un Stâlp de Foc, și-a trimis prorocul și l-a uns, i-a dat să facă semne și

minuni înaintea oamenilor și i-a condus afară prin Stâlpul de Foc care era lângă proroc. Cu toate acestea, în orice împrejurare au ajuns, au început să cârtească, să enumere fiecare mică greșeală pe care au găsit-o la Moise, și să vorbească împotriva lui. Acest lucru l-a nemulțumit pe Dumnezeu, fiindcă ei păcătuiau prin aceasta.

Ei trebuiau să asculte, dar în loc să facă aceasta și-au plecat urechile la argumente: „Cum este posibil așa ceva?” Dacă El este Dumnezeu, totul este posibil. Mai mult, va face ca toate lucrurile să lucreze spre binele celor ce Îl iubesc.

Acum vom intra într-un studiu despre odihnă, despre Sabat. Ei erau străini și călători. Au fost în robie timp de patru sute de ani, iar acum erau scoși afară prin minunile lui Dumnezeu, conform făgăduinței Lui. Și iată-i în călătorie spre țara făgăduită. Printre ei și-a făcut apariția o Lumină supranaturală care a început să-i conducă. Dar ce s-a întâmplat? Curând, unii dintre ei au spus: „Cine este acest Moise? Cine te-a pus conducător peste noi? Nu ești și tu unul dintre noi?”

„Cine te-a pus șeful nostru? Crezi că știi mai multe decât pastorul nostru? Crezi că ești mai deștept decât conducătorii noștri religioși de astăzi?” Asta n-are nimic a face una cu alta.

Acolo era Dumnezeu

în Stâlpul de Foc și El adevărat că este lucrarea Sa. Nu conta cine era deștept și cine nu: ideea era ca ei să urmeze ceea ce Dumnezeu pusese înaintea lor.

Se părea că Moise a făcut o mare nebunie când s-a ridicat să elibereze poporul Israel prin Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece el era moștenitorul tuturor lucrurilor; era un mare general și avea cea mai puternică armată a vremii. Următorul pas era să devină Faraonul Egiptului. Putea să aștepte să urce pe tron și apoi să spună: „În ordine, copii, întoarceți-vă acasă!” Putea face aceasta, doar era Faraon, nu?

Dar Moise a privit făgăduința lui Dumnezeu prin credință. Când a venit Îngerul Domnului la el, în cinci minute a știut mai mult despre Dumnezeu decât a învățat în patruzeci de ani de la toți învățații Egiptului. A știut cine este și a văzut înfăptuindu-se supranaturalul sub ochii lui.

El i-a spus: „*Eu voi fi cu tine, Moise; voi merge înaintea ta.*” Și i-a dat să facă semne și minuni, iar ei au înțeles.

Acum erau în călătorie spre țara de odihnă, pentru că Dumnezeu le-a dat o odihnă, un loc în care nu mai trebuiau să primească sarcini

pe care să le îndeplinească.

Ce tablou minunat este acesta astăzi, când privim
Biserica și vedem starea ei! Orice om născut din Duhul lui
Dumnezeu
disprețuiește lumea și lucrurile ei. *„Dacă iubește cineva
lumea, dragostea
Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15). Așa spune Biblia.

Orice pelerin adevărat, care merge pe calea aceasta,
urăște lucrurile lumii. Urăște să-i vadă pe oameni că beau sau
fumează, urăște
să le vadă pe femei umblând pe stradă cu acele haine sumare,
urăște jocurile de
noroc, etc.

Ieri, când veneam cu fratele Wood, am văzut pe stradă
o femeie foarte drăguță, dar hainele de pe ea erau groaznice.
Avea doar o
bucată de material înfășurată în jurul trupului, puțin peste
șolduri, legată cu
câte o panglică pe fiecare parte. Desigur, dacă mergea așa pe
stradă, fiecare
bărbat se întorcea și privea după ea. Privind-o, m-am gândit:

„Ea nu-și dă seama că în fața lui Dumnezeu comite
adulter cu fiecare bărbat care a privit-o și a dorit-o. Da, la
judecată va
trebui să dea socoteală pentru acest lucru!” Așa este.

Fratele Wood m-a întrebat:

„De ce face aceasta, frate Branham?”

„Păi ori este nebună, ori este posedată.” Acesta este adevărul. O femeie decentă și curată nu va purta niciodată asemenea haine. O femeie poate face numai dacă este posedată de diavolul. Așa este.

Pelerinul care este în călătorie spre cer, trăiește într-o altă atmosferă. Nu trebuie să te îngrijorezi că se va uita la o asemenea femeie, deoarece dacă Îl are pe Dumnezeu în inima lui își va întoarce capul, fiindcă trăiește într-o atmosferă care este la milioane de mile depărtare de aceste lucruri. Așa este. El nu vrea să fie găsit vinovat de acele lucruri la judecată, așa că își întoarce capul și spune: „Dumnezeule, ai milă de femeia aceasta!” și își vede de drum.

Noi suntem în călătorie spre Canaanul nostru. Suntem în călătorie spre odihna veșnică și binecuvântată pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Desigur, în această călătorie suntem ispitiți de tot felul de lucruri, dar suntem ispitiți fără să păcătuiți.

Acum ajungem la capitolul 4. Aș vrea să vă amintesc că dacă Dumnezeu nu ne descoperă... Nu contează cât de mult mergi la biserică, trebuie să vină Dumnezeu și să-ți descopere, pentru că numai aceasta scoate afară toate lucrurile lumii.

Să începem cu **capitolul 4**:

„Să luăm bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui...”

Amintiți-vă că Israelul era în călătorie spre odihnă, sub călăuzirea Stâlpului de Foc.

Acum am vrea să aflăm ce este această odihnă.

„Să luăm dar bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venind prea târziu.”

Aici este făgăduința. Și de ce trebuie să ne temem? Să nu ne trezim venind prea târziu. El ne-a dat o făgăduință, iar gândul nostru este: „Dacă suntem în drum spre odihnă, ce este această odihnă? Este aderarea la o biserică? Este botezul? Este să devii membrul celei mai mari biserici din oraș? Să porți cele mai scumpe haine? Să ai o educație aleasă? Sunt banii mulți? Sau ar trebui să nu mai muncim ca să ne putem odihni?” Nu este nici una din toate acestea.

Fiți atenți cum înțelegem noi și ce spune Biblia:

„Să luăm dar bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din noi să nu se pomenească venind prea târziu.

Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.” (v. 1-2).

Ce este Evanghelia? Vestea cea bună. Vestea bună care a venit la ei în Egipt era că „Dumnezeu a trimis un izbăvitor care ne va scoate și ne va duce în țara făgăduită.”

Vestea bună pentru noi este că „Dumnezeu a trimis un Izbăvitor – pe Duhul Sfânt – și astfel suntem în drum spre Țara făgăduită.”

Oamenii au făcut tot felul de crezuri și denominațiuni, dar odihna noastră este tot Dumnezeu, Duhul Sfânt.

Fiți atenți: „Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.”

O, fraților, dați-mi voie să mă opresc puțin aici. Indiferent cât de mult Cuvânt este propovăduit, cât de mult îți place cum este vorbit, dacă nu ești părtaș la El nu îți va folosi la nimic:

*„pentru că n-a
găsit credință la cei ce l-au auzit.”*

Ei au văzut minunile săvârșite de Moise și au spus:
„Este foarte frumos!” Au văzut Stâlpul de Foc sau l-au auzit
pe Moise vorbind
despre El și au spus: „O, este în ordine!” dar nu era o
credință personală,
pentru că de îndată ce au ajuns în pustie, toți au început să
cârtească. Și ce
spune Dumnezeu? Că au păcătuit prin faptul că s-au îndoit. Să
nu vă îndoiiți de nimic! Credeți,
indiferent cât de greu este cazul!

Ei au început să cârtească, iar Dumnezeu i-a pedepsit
pentru aceasta. Biblia spune că în mânia Sa, El a jurat că nu
vor intra în
odihna Lui. Și dacă nu greșesc, cred că în capitolul 3.17
scrie: *„Și cine au
fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au
fost oare cei ce
păcătuiseră, și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?”*

Din toți cei care au ieșit din Egipt, numai doi au
intrat în țara făgăduită; și din milioanele de oameni care au
trăit înainte de
potop, numai opt suflete au fost salvate, pentru că *„strâmtă
este poarta,
îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o
află.”* (Matei
7.14).

Unii oameni spun: „Frate Branham, atunci ce este cu

acele mii și mii despre care vorbește Biblia că se vor arăta acolo?”

Amintiți-vă câți au murit în fiecare generație, și câți au fost creștini de-a

lungul epocilor? Ei vor învia; ei alcătuiesc Trupul. Voi așteptați să iasă sute

de milioane din America sau din lume, dar s-ar putea să nu fie nici cincizeci.

Adevărul este că numărul mare al Bisericii zace în țărână, este în așteptare.

Ei sunt nestematele lui Dumnezeu care se odihnesc în țărână, dar sufletele lor

sunt sub altarul lui Dumnezeu. Ei nu sunt în adevărata stare; sunt într-un trup

de teofanie și strigă la Dumnezeu: „Până când...?” Se pot vedea, dar nu

pot da mâna unul cu celălalt în acel fel de trup.

Dacă ar fi să pleci în seara aceasta în slavă și te vei întâlni cu mama ta, nu vei putea să-i strângi mâna, fiindcă ea nu are o

mână ca aceasta. Prezența ei o simți într-un alt fel.

În cer nu va mai fi căsătorie. De ce? Pentru că acolo este o altfel de dragoste; acolo nu mai este dorință sexuală. Toate aceste lucruri au trecut, tu ești curat și pur.

Totuși, nu ai fost creat pentru acea stare: în acel trup ești doar în așteptare. Tu tânjești că te întorci înapoi, unde ai fost

creat ca bărbat și femeie, iar atunci Dumnezeu va ridica din țărâna pământului

acest trup și îl va proslăvi. Atunci vei vedea, vei gusta, vei simți, vei

mirosi și vei auzi.

Noi nu am putea duce viața unui înger fiindcă nu am fost creați îngeri. Pe ei, Dumnezeu i-a creat îngeri, iar pe mine și pe tine ne-a făcut bărbat și femeie, de aceea aceasta este starea în care vom fi de-a pururi la binecuvântata Lui venire.

Dumnezeu le-a arătat Stâlpul de Foc; le-a arătat semne și minuni, i-a călăuzit și i-a dus în ispită ca să-i încerce. Nu ați avut și voi o mulțime de ispите? Nu vă plângeți niciodată de ele, ci bucurați-vă, pentru că Dumnezeu este cu voi. El vă încearcă credința. Uitați-vă la Iov din Vechiul Testament. Ce a spus Domnul despre el?

„Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet...” (Iov 2.3).

„Sigur că da, dacă nu are nici o problemă, nici o îngrijorare, n-are probleme financiare, totul îi merge bine, chiar și sănătatea: nu are nici o boală, nici o durere... Ia dă-mi-l pe mână și îl voi face să te blesteme în față!”

Și Domnul i-a zis: „Este în mâna ta, dar să-i cruți viața.”

O, a făcut tot ce a putut împotriva lui, dar nu l-a putut clinti, fiindcă Iov știa că a adus acea jertfă. El era drept. Prietenii au venit și l-au acuzat spunând: „Iov, tu ai păcătuit și Dumnezeu te pedepsește!” dar el știa bine că nu a păcătuit cu nimic înaintea lui Dumnezeu. Știa că era drept și asta nu fiindcă el era un om drept, ci pentru că Dumnezeu a acceptat arderea jertfită în locul lui.

În seara aceasta, noi știm că viața lui s-a dovedit a fi neprihănită. Dar tu nu ajungi în slavă pentru că ai încercat să-l ajuți pe vecinul tău și nici pentru că ai mers la biserică, ci vei merge acasă în slavă pentru că ai acceptat neprihănirea lui Isus Hristos.

Să citim mai departe:

„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.”

Vedeți, cei ce au auzit Cuvântul nu aveau credință.

Gândiți-vă că prin slujba aceasta mică pe care mi-a dat-o Domnul, în seara aceasta ar trebui să fie salvați patruzeci de milioane de americani. Dar știți ce spun ei? „Este telepatie mintală. Este unul care

citește gândurile. El nu aparține bisericii noastre...” Vedeți?
Indiferent cât le
citești și le dovedești că este Cuvântul lui Dumnezeu, că este
făgăduința Lui;
indiferent cât de științific le dovedești că este Adevărul, ei
nu pot crede.
Biblia spune aceasta.

„Și atunci ce rost mai are să predici?” Dumnezeu
trebuie să aibă un martor ca să-i osândească în ziua aceea.
Cuvântul a fost
propovăduit și adevărat printre ei, dar cu toate acestea ei Îl
nesocotesc și Îi
întorc spatele. Atunci nu mai rămâne decât judecata.

Dumnezeu nu poate judeca o națiune decât după ce îi dă
o șansă înaintea judecății.

Și acum ce vom spune?

***„Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna”
despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea, că
nu vor intra în
odihna Mea!” Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de
la întemeierea
lumii.***

***Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea:
„Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările
Lui.” (v. 3-4)***

Eu nu vreau să-i rănesc pe cei ce au un fel de religie. Nu acesta este scopul meu. Eu am mers și am propovăduit pe câmpul Evangheliei învățătura fundamentală evanghelică, dar când sunt în Tabernacol, printre copiii mei, am dreptul să predic ceea ce cred că este învățătură și adevăr. Înțelegeți?

Eu am mii de prieteni buni care sunt adventiști de ziua a șaptea. Cu toate acestea, marea mișcare adventistă numită „Glasul prorociei” este categoric împotriva mea. Astfel, ei au afirmat că eu aș fi spus că Lumina care mă însoțește este un Înger și că eu sunt Dumnezeu și am venit în lume să fac lucruri mari pentru ca oamenii să creadă că sunt Dumnezeu. Aceasta au spus despre mine cei de la „Glasul prorociei” din California.

Să știți că ceea ce voi spune nu este împotriva bisericii adventiste de ziua a șaptea sau a altei biserici, ci o spun de dragul Evangheliei... Vom ajunge imediat și la penticostali. Vom ajunge și la bapțiști ca să arătăm că Dumnezeu nu favorizează nici o denominațiune. Așa este. El lucrează cu fiecare individual. Dumnezeu nu lucrează cu o denominațiune. Conform Cuvântului Său, nu a făcut-o și nici nu o va face vreodată. El lucrează cu fiecare individ în parte, nu cu denominațiunea.

Ascultați cu atenție și atunci, de fiecare dată când se va ridica această întrebare în voi, totul va fi bine clarificat. Fie ca Domnul să ne ajute. Să citim versetul 4:

„Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

Fiți atenți! El vorbește despre Sabat. Câți știu ce înseamnă cuvântul „Sabat” în evreiește? „Odihnă”. Așa-i că sună ciudat? Da.

Așa-i că și cuvântul „sfințit” sună ciudat? Acesta este un cuvânt grecesc și înseamnă „făcut sfânt”, iar în engleză înseamnă „curățit”.

„Sabatul” înseamnă „ziua de odihnă”. Aceasta era vechiul Sabat: 0 zi de odihnă. Deci când vezi scris „odihnă”, aceasta înseamnă „Sabat”. În ordine.

Acum priviți.

Mulți oameni țin Sabatul, în timp ce alții fac din duminică un idol, o zi de închinare. Dumnezeu să mă ajute ca prin harul și Cuvântul Lui, să vă pot dovedi că conform Cuvântului și unul și altul este greșit. Adevărul este că noi trebuie să ne ghidăm după Cuvânt și nu după ceea

ce spun adventiștii, protestanții sau catolicii.

Acum vom vorbi puțin despre odihna lui Dumnezeu din ziua a șaptea.

„Dumnezeu...în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” (Geneza 2.3).

Dumnezeu a avut un Sabat, o zi de odihnă lungă de o mie de ani: un tip spre Împărăția de o mie de ani.

„Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

Prenumele personal întărește că Cel care S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările **Lui** este Dumnezeu.

„Căci într-un loc (sub Lege)...a vorbit iarăși: „Nu vor intra în odihna Mea.”

Dumnezeu S-a odihnit fizic. El a făcut cerurile și pământul în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrările Lui.

El S-a odihnit o mie de ani, fiindcă Biblia spune că *„pentru Domnul, o zi*

este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.” (2 Petru 3.8). Câți

din voi știu aceasta? Bine. Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea și a vorbit despre aceasta într-un anumit loc.

Să citim mai departe.

„Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

Și aici este zis iarăși: „Nu vor intra în odihna Mea!”

După ce au ieșit din Egipt, El a dat evreilor Sabatul, a șaptea zi.

Fiți atenți!

„Deci, fiindcă rămâne să intre unii în odihna aceasta, și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor...”

El vorbește aici despre Lege, dar ei n-au avut credință și nu au ținut-o. Ei au ținut Sabatul ca aducere aminte a faptului că vor merge într-o Țară a Sabatului, unde se vor odihni veșnic de toate necazurile, problemele și sarcinile lor. Ei erau în călătorie spre țara de odihnă în care curgea lapte și miere, iar strugurii erau atât de mari încât doi bărbați au adus un ciorchine. O, ce țară binecuvântată de odihnă!

Dar când au ajuns la granițele acelei țări nu au putut să intre în ea din pricina necredinței lor. Mai aveau doar patruzeci de mile până acolo, dar au fost întorși înapoi și au pribegit patruzeci de ani prin pustie, din pricina necredinței lor.

Dumnezeu le-a dat un proroc, le-a dat semnul Lui, le-a dat Stâlpul de Foc, a făcut semne și minuni și le-a propovăduit Evanghelia, dar ei s-au întors și au pribegit prin pustie, iar trupurile lor moarte au rămas acolo.

Isus le-a spus evreilor: *„Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.*

Eu sunt Pâinea vie care S-a pogorât din cer... Moise nu v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata Pâine din cer. Dacă mănâncă cineva din Pâinea aceasta, va trăi în veac..” (Ioan 6.49,32,51). Aceasta-i deosebirea.

Ei au băut mulți ani din Stânca din pustie, iar El a spus: „Eu sunt acea Stâncă!” Binecuvântat să fie Numele Lui sfânt. „Eu sunt acea Stâncă!” Cum putea fi El acea Stâncă? Era o Stâncă spirituală care a însoțit Israelul.

Moise avea în mână un toiag care era toiagul judecății lui Dumnezeu. Astfel, Dumnezeu i-a spus să lovească Stânca și el a lovit-o, iar

când a făcut aceasta, apa a țâșnit din ea. Stânca aceea era Hristos, iar judecata lui Dumnezeu pentru păcat a căzut asupra Lui. Da, Dumnezeu a făcut ca toată nelegiuirea noastră să cadă asupra Lui, iar acea nelegiuire I-a rupt inima din piept. Din inima Lui a curs Duhul Sfânt, ca un râu, pentru un popor care era pe moarte. *„Eu sunt acea Stâncă din pustie!”*

„Ce vrei să spui?” L-au întrebat ei.

„Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.”

„N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?”

„Adevărat vă spun că, mai înainte să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8.56-58).

Eu sunt marele „Eu sunt” din rugul aprins. Eu sunt acel Foc din tufișul aprins.

Eu am ieșit de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu.”

El a venit de la Dumnezeu, S-a făcut trup și a locuit printre noi, apoi S-a întors în același Stâlp de Foc; iar în seara aceasta, după două mii de ani, El este Același ieri, azi și în veci, făcând același lucru și călăuzindu-și copiii binecuvântați.

Și aici în Evrei, Pavel spune: ***„El hotărăște din***

nou o zi..." Când Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea, a hotărât o altă zi. O, dacă ar auzi și ar vedea! Ei țin însă Sabate, luni noi, etc. Acolo încearcă să vă tragă frații adventiști.

Să citim versetul 6: **„Deci, fiindcă rămâne să între unii în odihna aceasta, și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor..."**

Acum versetul 7: **„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!"**

O, Doamne, eu spun că Scriptura este inspirată matematic! Spun că fiecare verset al ei este inspirat și că matematica Bibliei este desăvârșită.

Ați observat că Statele Unite este simbolizată prin numărul „13” în tot ce face? Știați că a început cu 13 colonii? Știați că la început steagul ei a avut 13 stele și că Biblia vorbește despre ea în capitolul 13? Sigur că da. Micuța fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, a ieșit din pământ. Cele două coarne simbolizează puterea civilă și ecleziastică. Ea semăna cu un miel – vorbește despre libertatea religiei, dar după o vreme va vorbi ca un balaur, iar atunci ia toată puterea pe care a

folosit-o înainte

Roma. Aceasta o așteaptă pe națiunea noastră. Să vă notați aceste lucruri.

Urmăriți unirea Confederației Bisericilor cu Biserica Catolică și veți vedea ce se va întâmpla.

Oamenii care urmează Stâlpul de Foc vor avea în mod sigur un timp greu, dar ei sunt gata pentru transformarea care va avea loc în timpul acela, sunt gata de plecare, pentru că „Mielul o va birui”, spune Biblia, și la fel cei credincioși și aleși, care L-au urmat, pentru că ei sunt poporul lui Dumnezeu.

Ascultați versetul 7: **„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus:**

„Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

„Șapte” este un număr complet, desăvârșit. „Trei” este numărul vieții, dar „șapte” este un număr desăvârșit și dă Sabatul desăvârșit.

Deci nu uitați! Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam, apoi a vorbit prin Lege și a treia oară a hotărât o zi:

„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

***Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi
Dumnezeu după aceea de o altă zi.”***

Prin Isus Hristos, Legea a fost schimbată cu harul.
Iar Harul a arătat ce face Dumnezeu, nu noi; nu meritele
noastre, ci meritul
Lui. Totul s-a schimbat.

Când Moise a adus Legea, acolo scria: „Să nu curvești;
să nu furi; să nu ucizi; să ții Sabatul ca o zi sfântă, etc.”
Și ce s-a
întâmpnat? Diavolul a venit și l-a ispitit pe Moise; l-a
privit cu atenție
pentru că a văzut că avea un punct slab: se înfuria repede.
Astfel, când a
venit de pe munte și a văzut că poporul se închina la vițelul
de aur, a trântit
la pământ tablele Legii care conțineau poruncile lui Dumnezeu
și le-a spart,
ceea ce arăta că preoțimea va fi ruptă. Apoi Dumnezeu i le-a
dat din nou.

Același lucru l-a făcut cu Isus când S-a întors din
pustie flămând, după patruzeci de zile de post. Acela era
singurul Lui punct
slab, iar diavolul a venit la El și I-a zis:

*„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca
pietrele acestea să se facă pâini. (Matei 4.3). Fă o minune și
atunci Te
voi crede.”*

Dar Isus i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (v. 4).

El nu l-a putut birui ca pe Moise, pentru că Isus s-a dus direct la Cuvânt.

Apoi l-a dus pe înălțimea Templului și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos!” Vedeți? El i-a adus în față textul biblic care spune: „...căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua de mâini ca nu cumva să te lovești cu piciorul de vreo piatră.” (v.5-6).

Isus s-a dus din nou la Cuvânt și l-a certat.

Atunci „Diavolul l-a dus pe un munte foarte înalt și i-a arătat Statele Unite, Germania, Elveția și toate națiunile lumii zicând:

„Toate acestea sunt ale mele și pot să fac ce vreau cu ele (Nu este de mirare că avem războaie și neazuri. Nu-i de mirare că femeile se dezbracă tot mai mult și trec mai departe fără ca legea să le condamne; toate sunt stăpânite de diavolul. Așa spune Biblia). Și Satana a zis:

„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.” (v. 9).

Dar Isus i-a răspuns: *„Pleacă Satano! Căci este scris: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.” (v. 10).*

Isus știa că El va fi Moștenitorul tuturor lucrurilor în marele Mileniu, când va veni Împărăția Lui: *„Voia Ta să se facă în cer și pe pământ.”* Acolo nu se vor mai purta pantaloni scurți, nu se va mai bea, nu vor mai fi pofte, nu va mai fi curvie, nu va mai fi moarte, nu va mai fi tristețe. El va fi Moștenitorul fiecărei națiuni. Toate sunt ale Lui. Așa este. Satana le deține doar o perioadă de timp, și anume: cea în care trăim, dar Hristos va moșteni totul.

„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.” (v. 7-8).

Fiți atenți ce scrie aici, fraților adventiști! Și tot Pavel spune în Galateni 1.8: *„...dacă un înger din cer vine să vă*

propovăduiască o altă Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”

În versetul 8 din Evrei 4, scrie: **Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.”**

Priviți-L pe Isus pe munte, după ce l-a biruit pe diavolul. El era uns, gata pentru slujbă. Și ce a spus?

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.”

Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății..” (Matei 5.21-22).

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești!” (Atunci trebuiau să săvârșească actul curviei ca să fie vinovați).

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”

El a trecut peste cea de-a patra poruncă. Dar le-a dat odihna? Să vedem ce scrie în versetul 7 din Evrei 4:

„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în

David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

Sute de ani după moartea lui David, S-a ridicat Isus, Fiul lui David și El a spus: „*Dacă vor asculta glasul meu și nu își vor împietri inimile, Dumnezeu îi va primi.*”

Acum fiți atenți ce citim în versetul 9:

„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”

Deci dacă ar fi fost vorba de ținerea unei zile, El ar fi vorbit despre aceasta. Atunci ar fi spus: „Nu mai trebuie să țineți Sabatul, ziua a șaptea, pentru că vreau să țineți duminica.” Înțelegeți? El ar fi trebuit să spună: „Să vă închinați duminica, în ziua a opta, pentru că aceea este odihna.” Sau dacă ar fi vrut să se țină Sabatul în continuare, ar fi spus: „Continuați să țineți ziua a șaptea!” Dar El nu a spus așa ceva, ci a zis:

Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.”

Să mergem mai departe. Fiți atenți!

***„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul
lui Dumnezeu.***

***Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el
de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”***
(v. 9-10).

Ați văzut? Haideți să luăm niște texte ca să întărim
aceasta. Deci după ce Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, S-a
odihnit în ziua
a șaptea și nu a mai lucrat. Binecuvântat să fie Numele
Domnului. El a ridicat
lumea, a pus creația în ea și după ce a terminat totul, S-a
dus să se
odihnească.

Apoi, după acea mie de ani a venit păcatul, iar atunci
a fost reprezentat Mielul, Hristos.

După cum știm, evreilor le-a fost dat Sabatul, ca un
tip al zilei a șaptea de odihnă.

***„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în
David, după atâta vreme...”*** Vine o altă odihnă.

Ce este acea odihnă? Deschideți cu mine la Matei 11,
ultima parte. În încheierea predicii de pe munte, El a spus:
*„...oricine se
uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în
inima lui.”*
„Oricine se mânie pe fratele lui, va cădea sub pedeapsa

judecății...”etc.

(Matei 5.28,22). El a spus toate aceste lucruri, dar nu S-a atins de porunca a patra. Acum El termină, iar Sabatul este marea promisiune a lui Dumnezeu. Este o odihnă.

Acum fiți atenți ce spune El în versetul 27 din capitolul 11: *„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl...”* Vedeți? Voi nu îl puteți cunoaște pe Unul fără să-L cunoașteți pe celălalt, fiindcă El era Tatăl arătat în trup. *„...tot astfel, nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”*

Dumnezeu nu este trei persoane. Dacă avem trei dumnezei, suntem păgâni. Care este Dumnezeu? Nu sunt trei dumnezei, ci sunt trei slujbe ale aceluiași Dumnezeu.

Astfel, în pustie El era Tatăl în forma Duhului Sfânt, în acel Stâlp de Foc.

Când a folosit slujba de Fiu, El era Fiul și a spus: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea. Voi pleca, dar voi reveni și voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”*

Vedeți? El era Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar în 1 Ioan 5.7 scrie că „...trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.”

Filip I-a zis odată: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.” Și Isus i-a răspuns:

„De atâta vreme sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici Tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”

Unitarienii au încercat să facă din cele trei slujbe ale lui Dumnezeu: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt, o singură slujbă, ca și cum ai face din toate degetele, unul singur. Dar așa ceva este greșit! Isus nu putea fi propriul Său Tată. Cum putea să fie propriul Său Tată? Pe altă parte, dacă Dumnezeu ar fi altcineva și nu Duhul Sfânt, Isus ar avea doi tați, deoarece Biblia spune că Duhul Sfânt a umbrat-o pe Maria și ea a zămislit (Luca 1.35). Același lucru este scris și în Matei 1.18: „Maria, mama Lui, ... s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”

Atunci cine este Tatăl lui Isus: Duhul Sfânt sau Dumnezeu? Dacă nu ar fi același Duh, Isus ar fi avut o naștere nelegitimă, deoarece ar fi avut doi tați.

Învățătura trinitară este o dogmă catolică; ea nu a fost niciodată o învățătură creștină. Martin Luther a luat-o și a dus-o mai departe în mișcarea luterană, și la fel a făcut Wesley, dar este o greșală. Nu este Adevărul; nu a fost niciodată. Nicăieri în Biblie nu se poruncește propovăduirea a trei dumnezei, pentru că este un singur Dumnezeu. Mai mult, Biblia spune: „*Ascultă Israele! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău*”. Un singur Dumnezeu.

În Africa, ei botezau o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt. Și este normal ca evreul să întrebe: „Care din ei este Dumnezeul vostru? Tatăl, Fiul sau Duhul Sfânt?” Vedeți? Biblia spune că ei sunt una.

Isus era cortul în care a locuit Dumnezeu. Acest lucru este scris în 1 Timotei 3.16: „*Și fără îndoială mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost luat în slavă.”*

El era Dumnezeu, deoarece Biblia spune că se va numi Emanuel, care tâlmăcit înseamnă „Dumnezeu este cu noi.” Tot Biblia spune că în El a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii. (Coloseni 2.9).

Așa cum am spus și aseară, la început Dumnezeu era Duh. Și de la Dumnezeu a ieșit Logosul sau Teofania care era o formă de Om numită Fiul lui Dumnezeu. El a venit pe pământ într-un trup de carne încă înainte să vină în Isus Hristos. Am să vă dovedesc aceasta, fraților.

Biblia spune că Moise a dorit să-L vadă, iar Dumnezeu l-a ascuns într-o stâncă. Și când a trecut pe lângă el, era ca spatele unui om.

Acea era o Teofanie. Exact. Apoi acea Teofanie a trebuit să se facă trup; nu o

altă persoană, ci aceeași Persoană trebuia să devină Om și să ia boldul morții

în trupul Său. Când albina înțepă, își lasă acul acolo. Din pricina păcatului,

El trebuia să pună un bold în trupul omenesc. Și ce s-a întâmplat, fraților?

Când Satan a înfipt acel bold în trupul lui Emanuel, l-a pierdut. Da, domnilor.

Așa se face că acum poate bâzâi, dar nu mai are boldul.

Nu-i de mirare că atunci când erau gata să-i taie capul, Pavel a spus: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” (1 Corinteni 15.55,57).

Iată! Era de trebuință ca Dumnezeu însuși să facă

aceasta! El a venit și S-a arătat în trup, iar după ce a isprăvit lucrarea, S-a întors în Duh.

Poate zici: „Frate Branham, încă nu ne-ai spus când S-a făcut Dumnezeu trup înainte să vină în Hristos.”

Ei bine, într-o zi când Avraam stătea în cortul lui, a fost vizitat de Dumnezeu și de doi îngeri în trup omenesc. Ei aveau hainele prăfuite și erau obosiți, iar Avraam i-a poftit să stea jos. Apoi a luat un vițel, l-a tăiat și l-a fript, în timp ce Sara a luat făină și a frământat niște turte. Le-a adus și unt și late, și Dumnezeu a mâncat din toate. Aleluia!

Acesta este motivul pentru care:

„Credința mea privește în sus,

Spre Tine, Miel al Calvarului!”

Credeți că este prea mult pentru Dumnezeu să facă aceasta? Dumnezeu, care a făcut tot calciul și potasiul, și toate lucrurile din lume, a venit să-l viziteze pe Avraam într-un trup de carne. Și ce a zis El?

„Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...”

Noi suntem făcuți din șaisprezece elemente. Astfel, El a luat niște potasiu, calciu, lumină cosmică, puțin petrol, etc și...” (Fratele Branham suflă...) „Pășește în acesta, Gavriole!” Un trup... (Fratele Branham suflă). „Pășește în acesta și tu...” Și a intrat acolo. Doi îngeri din cer. Dumnezeu S-a aplecat și a luat încă o mână de țărână... (Fratele Branham suflă) și a intrat El însuși în acela, apoi a venit jos și a fost flămând.

Ce ziceți de aceasta, frați adventiști care nu mâncați carne? Vom ajunge imediat și acolo. Dumnezeul cel Atotputernic, IeHoVaH... să vedeți dacă nu este același Nume ca Cel din rugul aprins. Aleluia!

Și când a fost pe pământ, El a zis: „*Înainte să se nască Avraam, sunt Eu!*” (Ioan 8.58), același care S-a arătat în rugul aprins, Elohim. Așa este. El era Cel din rugul aprins. Și tot El este Cel care l-a vizitat pe Avraam într-un trup de carne, a mâncat carne de vițel, turte cu unt și a băut lapte. Binecuvântat fie Numele sfânt al lui Dumnezeu.

În timp ce stătea cu spatele spre cort, El a spus: „La anul pe vremea aceasta Mă voi întoarce la tine și vei avea un fiu. Tu ai o sută de ani și Sara nouăzeci.” Sara a râs în sinea ei când a auzit aceste cuvinte, dar El a zis:

„De ce a răs Sara?”

Avraam a întrebat-o: „Sara, ai răs?”

„Eu nu!” a răspuns ea, iar El a întărit: „Ba da, ai răs!”

Ce fel de teofanie era aceea? Ce fel de citire a gândurilor? El face și astăzi aceleași lucruri, pentru că este IeHoVaH-Jireh, IeHoVaH-Rafa, Același ieri, azi și în veci. El nu dă greș niciodată.

Uitați-vă la El! A stat acolo și a vorbit cu Avraam, apoi S-a făcut nevăzut. Iar marele patriarh Avraam spune că a vorbit față în față cu Dumnezeu. Elohim, același Dumnezeu. Ați înțeles? Nu trei persoane, ci trei slujbe ale aceleași Persoane.

La început a fost la fel. El era acel mare Duh în care se găsea toată credincioșia, dragostea, pacea, tot ce era desăvârșit. Apoi a început să formeze un trup, o teofanie, acel fel de trup în care vom merge după moarte; nu un trup proslăvit, ci un trup ca al îngerilor, care are formă și toate.

De fiecare dată când văd un copac, mă gândesc: „Acest copac este umbra, negativul care arată că undeva este un pozitiv.” 0

Inteligență a făcut acel copac din ceva... Și tot ce este pe

acest pământ
reflectă ceea ce este în cer. Așa spune Biblia.
Astfel, dacă aici este un pom care trebuie să moară, în slavă
este unul
care nu va pieri niciodată.

Văd o pereche tânără, soț și soție, care merg pe
stradă. Ce reflectă ei? Lăudat să fie Numele Domnului, căci în
cer este un
cuplu care nu va pieri niciodată. Dacă acest cort pământesc se
va desface, avem
deja unul care ne așteaptă, o teofanie.

Marele Duh care a locuit în Fiul Isus, locuiește acum
în Biserică: *„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl
Meu, că Tatăl
este în Mine și că Eu sunt în voi.”*

Tot ce era Dumnezeu, s-a turnat în Isus; și tot ce era
Isus, s-a turnat în Biserică. *„Eu în Tatăl, Tatăl în Mine; Eu
în voi și voi
în Mine.”*

Problema bisericii de astăzi este că a primit
învățăături din acele întâlniri la ceaiuri și partide de cărți.
Nu-i de mirare că
avem haosul pe care-l avem. Noi nu avem nevoie de programe
pentru copii, și
nici de întruniri. Ceea ce ne trebuie, este să se
propovăduiască vechea
Evanghelie aspră, prin bărbați care stau cu Sabia ridicată.

Aceasta ne trebuie astăzi, nu o teologie care să ne mângâie. Ne trebuie Evanghelia aspră predicată în Lumina și puterea Duhului Sfânt.

Acum observați:

„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.” (v. 7-9).

Și Matei 11.27: *„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel, nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”*

Vedeți, nu contează cât de mult citești, nici cât de mult vrea episcopul să știi, ci cât de mult vrea Dumnezeu să știi. Dacă nu poți vedea această descoperire, nu-l întreba pe episcop, ci întreabă-L pe Dumnezeu; nu-l întreba pe păstorul tău, ci întreabă-L pe Dumnezeu. Fiul

Se descoperă; El
Se descoperă (El = pronume personal).

Ascultați mai departe, căci aceasta vă va scutura puțin:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă (Sabat).

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11.28-30).

Acum priviți încă odată ce spune și Pavel în Evrei 4.8-10:

„Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”

Poate ai douăzeci de ani, treizeci sau cincizeci de ani, dar nu te împietri în clipa când auzi glasul Domnului la ușa ta!

„...Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Și ce se întâmplă? Primești Duhul Sfânt; Hristos intră în tine. Cum adică?

Deschideți împreună cu mine la Isaia 28.8 și să citim ce spune prorocul acolo:

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.”

Dați-mi voie să mă opresc puțin aici. Și așa cum a spus Ernie Fandler din Elveția, „să pătrundă bine!”

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.”

„...Cum spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase”, și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2.22).

Ce se întâmplă cu voi, metodiștilor? Voi ați avut Lumina? Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a luat-o din mâna voastră și a dat-o nazarinenilor.

Ce s-a întâmplat cu voi, nazarinenilor? Odată aveți Lumina, dar Dumnezeu a luat-o din mâna voastră și a dat-o la penticostali.

Corect. Voi, cei din „Biserica lui Dumnezeu” și toți ceilalți, ați respins

Lumina, v-ați organizat și ați spus: „Nu vom crede nimic altceva decât

aceasta!” Din pricina aceasta, Dumnezeu a plecat dintre voi, arătându-vă că are

un popor care Îl va urma cu credincioșie.

Ce s-a întâmplat cu voi, penticostalii? Voi ați avut

Lumina, dar Dumnezeu a luat-o din mijlocul vostru. Stâlpul de Foc a plecat mai

departe. De fiecare dată când Stâlpul de Foc a mers mai departe, Biserica s-a

dus cu El.

Luther a ieșit din Biserica Catolică, dar când

biserica lui s-a organizat, Stâlpul de

Foc a plecat mai departe cu Wesley; apoi, când biserică lui Wesley s-a

organizat, Stâlpul de Foc a mers mai departe cu nazarinenii. Dar și ei s-au

organizat, apoi a făcut-o și „Biserica lui Dumnezeu”. Și ce s-a întâmplat

atunci? Penticostalii au văzut Focul și L-au urmat. Dar ce ați făcut și voi?

Ați făcut din vorbirea în limbi o doctrină, spunând că toți

trebuie să vorbească în limbi, deoarece aceasta este dovada botezului cu Duhul Sfânt.

Atunci Dumnezeu S-a dus mai departe și v-a lăsat acolo unde ați rămas.

Ce s-a întâmplat cu voi, unitarienii? Ați găsit botezul în Numele lui Isus, dar ați făcut din asta o doctrină și v-ați separat de restul, iar Dumnezeu S-a dus mai departe și v-a lăsat unde ați rămas.

Ce s-a întâmplat cu „Adunarea lui Dumnezeu”, cu vechiul consiliu general? V-ați organizat, iar Dumnezeu v-a lăsat acolo și a plecat mai departe, așa că acum nu sunteți decât o grămadă rece și formală ca și ceilalți. Dar Stâlpul de Foc merge mai departe. Aleluia!

„Toate mesele sunt pline de vărsături...”

Uitați-vă la Cina Domnului. Am fost într-un loc unde luau o felie de pâine, deși pâinea trebuie să fie nedospită. Mai mult, o împart la păcătoși, la fumători, la prostituate, etc. Tot ce-i interesează este să aibă numele trecute în registru.

Voi bapțiștii o numiți chiar „cină închisă”. Voi cârâiți puțin, dar Dumnezeu vă va lua jos cornul și nu veți mai cârâi. „Cină închisă” – v-ați separat ca să păreți mai sfinți decât sunteți, și ce ați

realizat? V-ați organizat.

Poate ziceți: „Noi nu suntem o organizație!”

Ba sunteți! Cu siguranță.

„Noi suntem o părtășie!” Da, pentru oricine vine la ușa voastră și predică cum credeți voi. Dar dacă nu vă place, îl aruncați afară și îl excomunicați din frăția voastră. Acesta este adevărul. Voi aveți felul vostru de a face lucrurile, dar și Dumnezeu Îl are pe al Său, iar Biserica Lui va merge mai departe. Stâlpul de Foc nu va sta pe loc.

Toate mesele sunt pline de vărsături.

Ascultați cuvintele spuse de prorocul Isaia, căci ele vă vor scutura puțin:

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.”

„Câinele s-a întors la ce vărsase...” Femeile vin la biserică cu părul ciopârțit și făcut bucle, poartă pantaloni scurți în timp ce ies în curte să tundă iarba, ca să fie privite de bărbații care trec pe stradă.

Și voi, tinerelor, așteptați să auzit acel fel de fluierat după voi (Fratele Branham fluieră). O, credeți că sunteți drăguțe, nu-i așa? Voi, bărbaților, mergeți pe stradă cu țigara în gură, unii dintre voi fiind chiar diaconi sau în comitet! Arătați ca niște locomotive din Texas, dar credeți că sunteți cineva. Nu-i de mirare că „toate mesele...” Mergeți și luați Cina și vă purtați de parcă sunteți cineva, deși toată săptămâna mințiți, înșelați și faceți multe alte lucruri rele.

Ce se întâmplă cu voi? *„Toate mesele sunt pline de vărsături.”*

„O, eu iau Cina! Noi facem aceasta în biserică noastră. Isus a spus că dacă luăm Cina Domnului ne va învia în ziua din urmă.”

Dar Biblia spune că *„cine ia Cina în chip nevrednic, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește Trupul Domnului.”*

Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm”, sunt morți (biserici formale, moarte). Duhul lui Dumnezeu a plecat de la voi, Stâlpul de Foc nu mai este acolo. Voi negați vindecarea divină, negați învierea, etc. spuneți: „El a înviat din morți „istoric”.” Dar cum rămâne cu faptul că El este Același și astăzi, dar nu a înviat din

morți? Vedeți unde sunteți? Faceți ce vreți din învierea Lui, dar Dumnezeu o are cum o vrea El.

În ce ne privește, noi credem ce spune Biblia și știm că Ea este adevărul și că Dumnezeu Își va confirma Cuvântul care spune că „lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...” și: „Eu voi fi cu voi până la sfârșit: Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Această o spune Cuvântul.

Acum să revenim la Sabat. Ce este Sabatul?

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.

Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățătură?”

„O, lăudat să fie Dumnezeu că organizația noastră nu crede aceasta! Știi, păstorii noștri sunt educați...”

Sigur că da. Au adunat o mulțime de educație, dar L-au lăsat pe Dumnezeu pe dinafară, iar dacă încerci să le spui cuvântul, îți răspund: „Păi noi nu credem chiar așa...”

Fiți atenți!

„Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? (Nu învățătura lumească ci învățătura duhovnicească). Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată?”

Zilele trecute, un vecin mi-a zis: „Păstorul cutare din oraș este cel mai cumsecade om pe care l-am întâlnit vreodată. El vine și bea cafeaua cu mine, apoi merge la vecinul celălalt și îi strânge mâna. De la el s-a dus în altă parte unde a luat parte la un joc de cărți. Este un om foarte sociabil, iar noi îl iubim mult. N-am vrea să plece pentru nimic în lume de la noi.”

În timp ce-l ascultam, îmi ziceam: „Hmmm...”

El a mai zis: „Nu crezi că fiecare biserică are nevoie de un astfel de om?”

N-am putut să-i dau nici un răspuns...

„Avem un loc foarte plăcut, iar acest predicator și soția lui, doi oameni foarte drăguți, au organizat o școală duminicală pentru copii, unde le spun multe povestiri...”

„Da, este foarte drăguț...” am zis eu, în timp ce mă gândeam: „Oare ce este cu mine? Eu nu mă port așa.”

M-am dus să-mi spăl mașina și mă gândeam: „Dumnezeule, îmbătrânesc. Am plâns, am învățat, am implorat, și tot ce am obținut este numai batjocură.”

M-am gândit și la cei care ziceau: „0, acel holly-roller!” și în timp ce mă gândeam la acele lucruri, un Glas mi-a zis:

„Dacă acei bărbați fac aceasta, este în ordine, dar pe tine nu te-am chemat să faci așa ceva. Pe tine te-am chemat să ieși Sabia, să stai acolo ca și Iosua și să-l provoci pe Diavolul, nu să te prostesti cu tot felul de societăți sau organizații bisericesti. Tu să stai în frunte și să-i spui binelui bine și răului rău! Să propovăduiești Cuvântul și vei afla cine are credință să-L creadă pe Dumnezeu! Pe acela, du-l afară!”

În timp ce stropeam mașina ziceam: Îți mulțumesc, Doamne! Vreau să mor cu Tine de mâna.”

Acum fiți atenți!

„Căci dă învățatură peste învățatură, învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” –

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu

vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna: lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte,

Și pentru ei Cuvântul Domnului va fi: „Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo,” ca mergând, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț și să fie prinși.”

Ce este odihna? Când a venit ea? Când oamenii au vorbit în limbi și aveau buze bâlbâitoare. Buzele bâlbâitoare nu vorbesc; ele se bâlbâie. Când s-a întâmplat aceasta? În ziua de rusalii când a venit Duhul Sfânt. **Aceasta este odihna: Duhul Sfânt.**

Isus a zis: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihna. Vă voi da Viața veșnică.*” (Zoe = Viața lui Dumnezeu). Dumnezeu va veni în voi și va fi o parte din voi. El vă va da o naștere și vă va face fii și fiice.

Priviți care a fost a treia odihnă dată de El.

– Prima odihnă a primit-o Dumnezeu după ce a încheiat lucrarea de creație;

– a doua odihnă a primit-o Israel prin Lege;

– a treia odihnă a primit-o Biserica Sa ca parte din Dumnezeu.

„Trei este numărul vieții. Ați știut aceasta? De fiecare dată când vedeți „3” este viața.

Când Dumnezeu a creat pământul, a treia zi, a creat viața; da, viața a venit în a treia zi a creației.

Tripla Lui descoperire:

– Tatăl: Dumnezeu deasupra oamenilor în Stâlpul de Foc;

– Fiul: Dumnezeu într-un Om care a umblat printre oameni ca să-i salveze;

– Duhul Sfânt era al treilea pas: Dumnezeu în oameni.

Vedeți? Viața: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt;

Odihna lui Dumnezeu; odihna lui Israel și odihna Bisericii.

Înseamnă că dacă n-ai primit Duhul Sfânt, nu ai intrat încă în odihna lui Dumnezeu. Tu nu trebuie să spui: „Nu vreau

să fumez pentru
că sunt creștin; nu vreau să beau pentru că sunt creștin. Nu
vreau să beau dar
mi-ar plăcea s-o fac.” Vedeți?

Dacă poftesci o femeie și faci toate acele lucruri, nu
ai ajuns încă în odihnă. Așa este. Încă nu ai intrat în
odihnă. Dar când intri
în odihnă, te odihnești de toate lucrurile acestea lumești. De
ce? Pentru că
ești o parte din Dumnezeu și te odihnești veșnic.

Acesta este Sabatul: *„Veniți la Mine toți cei
trudiți și împovărați...”*

***„El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, – zicând în
David, după atâta vreme, cum s-a mai spus: „Astăzi dacă auziți
glasul Lui, nu
vă împietriți inimile.”***

Voi mai citi
ceva, apoi vom încheia:

***„Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el
de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”***

A voastră este! Dacă ai intrat în această odihnă, nu
mai dorești lucrurile lumii; lumea este moartă pentru tine și
te odihnești de
lucrările tale, așa cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale
pentru veșnicie.

Acum versetul 11:

„Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.”

Ce este? Stâlpul de Foc este aici. Îngerul Domnului este cu noi și face exact aceleași lucrări așa cum a promis. Dar ce s-a întâmplat? Oamenii s-au poticnit și au spus: „Mda, eu cred...” Fiți atenți să nu cădeți în același fel de necredință! Primiți acest sfat din toată inima.

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.”

Ce este aceasta? Duhul Sfânt poate să vină și să spună: „Ai făcut lucrul cutare... ai făcut asta și cealaltă... Suferi de boala cutare, iar dacă vei îndrepta lucrurile vei fi bine.” Vedeți? Deosebește gândurile inimii. Totuși, oamenii spun că este telepatie mintală, ghicitorie.

Înțelegeți ce vreau să spun? Este o lume rea și vicleană care nu îl cunoaște pe Dumnezeu.

Dumnezeu este mai rapid și mai puternic decât o sabie cu două tăișuri; El deosebește gândurile și cunoaște intențiile inimii.

Tu spui: „Păi Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu face aceasta!” Așa este, dar Cuvântul Lui Dumnezeu este Dumnezeu.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și cuvântul era Dumnezeu... Și cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1+14).

Dumnezeu deosebește gândurile. Deși era cu spatele spre cort, Dumnezeu a știut că Sara a râs în sinea ei. Astfel, S-a întors și a zis: „De ce a râs Sara?” Vedeți? El deosebea gândurile inimii.

Aș vrea să insist puțin aici.

Ce se întâmplă acum, în timpul din urmă, când se ridică același fel de slujbă? Oamenii spun că este telepatie mintală.

Nu L-au numit chiar și pe Domnul, Beelzebul? Și El a spus: *„Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa lui?”* (Matei 10.25).

Eu vă iubesc pentru că sunteți destul de interesați să

auziți Evanghelia, dacă ați venit într-o clădire fără aer condiționat, ca aceasta. Sunteți destul de înfomețați dacă ați venit într-o asemenea clădire.

Noi iubim locul acesta și ne place aici. De altfel, Dumnezeu nu locuiește în strălucire, ci în umilință. Și indiferent cât este de cald sau cât de mult transpirăm, noi nu dăm atenție la aceasta cât timp ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu care ne aduce Viața veșnică.

Stâlpul de Foc care odinioară se afla deasupra poporului Israel, este în seara aceasta aici. Aș putea face o provocare, pentru că nu este nici un om care ar putea sta aici sub puterea Duhului Sfânt fără să fie dat pe față de Dumnezeu și să i se spună ce a făcut.

Ce este aceasta? Prezența aceluiași Duh care a condus copiii lui Israel la odihna lor; dar ei au căzut din pricina necredinței lor.

Să nu ratați aceasta pentru că este ultima voastră șansă! Tată, Fiu și Duh Sfânt – pe aici a venit Viața.

– Neprihănirea, prin Martin Luther;

– sfințirea prin John Wesley;

– botezul cu Duhul Sfânt, Lumina.

Neprihănirea este să crezi în El, iar Duhul Sfânt este umplerea, Viața. Dar nu în epoca luterană. Atunci ei L-au avut în parte. Nici în epoca lui Wesley, pentru că și ei L-au avut în parte. Aceasta este epoca în care vine Duhul Sfânt însuși.

Și poți crede minunile dacă nu L-ai primit? Este nevoie de Dumnezeu în tine ca să crezi. Atunci acționezi ca Dumnezeu, cunoști ca Dumnezeu, gândești ca Dumnezeu. Biblia spune că sunteți niște dumnezei mici. Da, exact cum sunt eu un mic Branham, deoarece părinții mei au numele acesta. Natura pe care o aveți este de la părinții voștri, pentru că ați fost născuți din ei.

Astfel, motivul pentru care Îl credeți pe Dumnezeu și credeți în minuni și în semne, este că sunteți fii și fiice de Dumnezeu. Voi primiți Viața și Viața vine în „3”.

Când S-a dus pe munte, Isus a luat cu Sine trei martori: pe Petru, Iacov și Ioan. Trei este numărul Vieții, înțelegeți? Iubire, bucurie, pace...

Haideți să ne grăbim puțin să terminăm capitolul.

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte

sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.

Nici o faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem de-a face.” (v. 12-13).

Frate, nici măcar o muscă nu poate să se așeze pe un stâlp fără știrea Lui. „...*totul este descoperit.*”

Frate, El știe tot ce ai vorbit sau ai gândit vreodată. Acesta este El și noi credem în El. Și când vine în noi și Își ocupă locul în Biserică, Dumnezeu pune darurile Duhului să lucreze în ea. Mai mult, dacă este infinit, Dumnezeu poate vindeca bolnavii; poate învia morții; poate curăța lepra; poate face orbul să vadă; poate da vedenii; poate face toate aceste lucruri în Biserica Sa, pentru că locuiește în voi.

Cum ai ajuns tu în Biserica Lui? Prin aderare? Nu. Prin botezul cu apă? Nu. Prin apartenență? Nu. Dar cum ajungi? „*Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați să alcătuim un singur trup.*” (1 Corinteni 12.13).

În Romani 8.1 scrie că „*acum nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile*

firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”

Așa să judecați creștinismul vostru!

Așa cunoașteți dacă ați intrat în odihna Lui: dacă lumea nu vă mai deranjează. O vedeți și vă îndepărtați de ea, pentru că aveți ceva mai bun la care să vă gândiți.

Priviți! *„nu este nici o osândire.”* Așa ajungem în Trup și suntem asigurați veșnic. Aceasta o spune Biblia.

Ascultați ce spune El în Evrei 10.10: *„am fost sfințiți...prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.”* Nu până la următoare trezire, ci o dată pentru totdeauna. *„Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”* (2 Corinteni 5.17). Da, noi umblăm în acea Lumină minunată.

Mă gândesc acum la alcoolica aceea, Rosela, care în urmă cu cinci ani umbla beată pe străzile din Chicago, clătinându-se în toate părțile și murdărindu-se cu tot felul de păcate. Dar într-o seară, Duhul Sfânt care este mai viu și mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, i-a zis: *„Femeie, tu ești o alcoolică!”* Aleluia! Dacă acesta nu este același Dumnezeu

care i-a spus Sarei că a râs în spatele Lui, atunci nu știu ce este.

Și altei femei din audiență, i-a zis: „Tu ești dependentă de droguri!” Cum deosebește El gândurile!

Marii predicatori aristocrați stăteau acolo cu brațele încrucișate și îmbrăcați cu tricouri, gândindu-se că nu-i cunoaște nimeni și că nu vor fi descoperiți de Dumnezeu cine sunt cu adevărat. Dar Duhul Sfânt îi cunoștea. Ei stăteau acolo și se gândeau în inimile lor că este telepatie mentală. Da, ei nu știau despre Dumnezeu mai mult decât știe un hotentot despre o noapte egipteană. Ei Îl cunosc după literă, nu după Duh, dar litera omoară, pe când Duhul dă viață.

„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri...deosebește gândurile inimii.

Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem de-a face.

Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră.”(v. 13-14).

„...să rămânem tari...” Aceasta nu înseamnă doar să continui să mărturisești. Dacă nu trăiești Viața Lui, nu rămâi tare. Atunci trăiești o viață fățarnică. În cazul acesta este mai bine să fii afară, să spui că ești un păcătos și să uiți de aceasta. Nu spuneți că sunteți creștini dacă trăiți o altfel de viață! Dacă faceți aceasta, sunteți cea mai mare piatră de poticnire care există în lume. Dacă ești păcătos, admite aceasta și vezi-ți de drum fără Dumnezeu! Dar dacă ești creștin, ține cu tărie la mărturia ta! Stai pe aceasta!

Să citim și versetul 15, căci vreau să ajung acolo înainte de a pleca.

„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu!

Ascultați, bapțiști, prezbiterieni, luterani! Voi ziceți: „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit neprihănire. Ce poate face un om mai mult decât să-L creadă pe Dumnezeu?” Exact aceasta este tot ce poate face. Dar când Dumnezeu îți recunoaște credința, îți dă Duhul Sfânt.

„Și ce trebuie să fac, frate Branham? Să strig? Să vorbesc în limbi?”

Nu-i nevoie să faci aceasta! Tu poți să strigi și să vorbești în limbi, și să trăiești totuși ca păgânii: încă poftești femeile, fumezi, bei și multe altele. Am văzut oameni care vorbeau în limbi, iar după aceea făceau cele mai murdare afaceri. I-am văzut strigând și vărsând lacrimi de crocodil, și apoi furau tot ce apucau. Acesta este cel mai clar semn că nu îl aveți! Așa este.

Dar când ai trecut de la moarte la viață, toate acele lucruri vechi au murit și tu ești o făptură nouă în Hristos Isus. Dacă vei vedea ceva greșit, te vei ruga și vei spune: „Doamne, ai milă!” Dacă vei vedea că sunt probleme, în loc să te apuci să trăncănești și să înrăutățești situația, vei căuta să ajungi la persoana respectivă ca să îndrești și să liniștești lucrurile. Acela este Duhul lui Dumnezeu în voi.

Dacă vei face o greșală, pentru că ești supus greșelii, o vei îndrepta imediat: „*Să n-apună soarele peste mânia voastră.*” (Efeseni 4.26).

Așa vei ști că ai trecut de la moarte la viață: prin faptul că ai dragoste, pace, bucurie, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe,

răbdare. Noi avem un Mare Preot care stă în cer și este gata să facă mijlocire pentru greșelile noastre.

Isus Hristos
S-a întors la Logos, la Stâlpul de Foc care a condus copiii lui Israel, în prezența aceluia mare Izvor, curcubeul de Lumină din care au ieșit cele șapte Duhuri desăvârșite.

Fiți atenți!

Mai întâi de toate este Dragostea desăvârșită: aceasta este dragostea lui Dumnezeu, pură și nealterată.

Apoi este dragostea fileo: dragostea pe care o ai pentru soția și copiii tăi.

Urmează dragostea egoistă, din poftă.

Următoarea este dragostea neevlavioasă, care se degradează până ajunge o murdărie pervertindu-se și pervertindu-se.

Tot ce a avut început va avea și sfârșit; toate acestea vor fi îndepărtate și nu ne vom mai aduce niciodată aminte de ele, deoarece vom ajunge la desăvârșire. Tu nu poți să te oprești la jumătatea

drumului și să ajungi sus. Trebuie să fii tot timpul înăuntru, încrezător și odihnindu-te complet în salvarea pe care ți-a dat-o Isus Hristos prin credință.

Tot ce este aici este o umbră a realității care vine. Când vezi pe stradă o pereche tânără de îndrăgostiți, poate au doar 18 ani, aceasta este o umbră a perechii din cer. Dacă vezi un om care înșeală, fură, minte, să nu uitați că îl așteaptă partea lui în iad, locul unde va fi chinuit cu foc și pucioasă, departe de prezența lui Dumnezeu și a îngerilor Săi. Eu nu știu cânt timp vor fi pedepsiți, dar trebuie să ajungă la un sfârșit, pentru că au avut un început și numai Dumnezeu are Viața veșnică.

„...cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică...” Zoe, Viața lui Dumnezeu, vine și locuiește în om, așa că el este veșnic cu Dumnezeu și nu poate muri niciodată.

Spuneți-mi, există două vieți veșnice? N-ați putea răspunde, nu-i așa? Adevărul este că există o singură Viață veșnică și aceasta este Viața lui Dumnezeu. Celălalt fel de viață, oricare ar fi el, trebuie să se sfârșească, pentru că tot ce are un început are și sfârșit. Dar ceea ce nu are început, nu are nici sfârșit.

Și Dumnezeu a spus că El ne va da Viața veșnică. Noi am fost făcuți o parte din El, iar Viața care este în noi nu este de natură umană. Natura ne-a dat un duh, dar duhul acela a murit iar acum avem Duhul lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu.

A fost Dumnezeu un Om? Desigur: „...Să facem om după chipul Nostru...” (Geneza 1.26) O teofanie, un trup. Omul a fost făcut după acel chip și a fost pus în grădină. Dar nu era un om cu simțuri. Apoi El l-a creat pe om din țărâna pământului în viața animală, și omul a lucrat pământul. Omul acela a căzut prin neascultare. Și ce a urmat? Dumnezeu, Teofania, a venit jos, S-a făcut trup și a locuit printre noi ca să-l răscumpere pe om.

Deci tu nu puteai face nimic, pentru că de la început ești un păcătos. Ai fost zămislit în păcat și ai venit în lume prin minciună. Ai venit în lumea aceasta prin dorința sexuală dintre mama și tatăl tău și indiferent ce faci, ești destinat iadului. Poți să nu minți niciodată, poți să nu furi, să ții toate poruncile și toate lucrurile, căci vei merge oricum în iad. **Singura cale de a trăi din nou, este să accepți Duhul Sfânt, Viața veșnică a lui Dumnezeu.**

Ce te-a făcut ceea ce ești? La început, când Duhul Sfânt a clocit pământul, nu exista nimic altceva decât erupții

vulcanice. Apoi
a răsărit o micuță floare de Paști, și Dumnezeu a zis: „Arată
bine. Continuă să
clocești.” Au apărut florile, a crescut iarba, au răsărit
copacii și păsările
s-au ridicat din țărână. Apoi au apărut animalele și omul.
Cum a fost posibil? Duhul Sfânt a adunat
laolaltă toate aceste materiale: potasiu, calciu, etc. și a
făcut din ele
florile, animalele, pe voi.

Acum aveți libertatea de a alege. Astfel, Dumnezeu
vine la tine și spune: „Auzi glasul Meu? Nu-ți împietri inima
ca în ziua
răzvrătirii!”

Iată-L venind propovăduind Cuvântul, dar Evanghelia
propovăduită lor, nu a găsit credință, așa că nu le-a folosit
la nimic. Ei au
auzit-o, dar nu au crezut-o. Dumnezeu a venit și le-a arătat
un Stâlp de Foc;
le-a arătat tot felul de semne și minuni prin proroci; le
plăcea să audă prorocul,
dar să creadă, nici vorbă! Viețile lor au dovedit că nu au
crezut, iar El a
spus:

„Să nu urmați exemplul lor de necredință!” pentru că
în acest timp din urmă al bisericii neamurilor, Dumnezeu S-a
arătat din nou cu
aceleași semne și minuni, și cu același Stâlp de Foc.

Haideți să nu ne împietrim inimile, ca să nu cădem în

același fel de ispită ca cei din trecut, pentru că dacă facem
aceasta vom
putrezi în pământ și asta va fi tot.

Nu vă împietriți inimile când Duhul Sfânt vine și
bate, și Îi auziți glasul! El spune: „Copilul Meu, acesta este
Adevărul. NU
privi la mesager, ci ascultă Mesajul. Crede-L! Nu îți împietri
inima ca în ziua
răzvrătirii.”

Când auzi glasul Lui, să spui: „Da, Doamne, eu cred!”
căci atunci intri la Viață. Duhul Sfânt vine în tine și
vechiul tău duh care te
făcea să poftesti, să urăști și să faci rău, a murit, și o
dată cu el au murit
toate lucrurile firii. Atunci devii plin de dragoste, pace,
bucurie, liniște,
odihnă și indiferent cât de tare suflă vântul, tu ești bine.

„Hristos este Stânca cea tare pe care stau;

Toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare.”

Acest cântec frumos a fost scris de Eddie Perronett.
Toate celelalte lucruri: toate denomiñațiunile, toate
crezurile și doctrinele,
vor cădea.

Tu zici: „Eu cunosc Biblia.”

Prietene, tu nu vei avea Viață prin cunoașterea Bibliei.

„Eu am catehismul!” Tu nu vei avea Viață prin faptul că ai catehismul.

„Ei bine, eu sunt creștin!” Tu nu ai viață prin faptul că pretinzi că ești creștin. **Ai Viață numai dacă Îl cunoști pe El; atunci intri în odihna Lui și te odihnești de lucrările tale, așa cum S-a odihnit și Dumnezeu de lucrările Lui.** Tu ești făcut un fiu al lui Dumnezeu și ești părtaș cu El la toate lucrurile Lui. Iar când Duhul Sfânt îți spune ceva, răspunzi imediat: „Da, Doamne~”

„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.” (Matei 11.28).

Dacă spui: „Păi sunt tânăr...Pastorul meu nu...”

Vedeți? În felul acesta nu Îl vei găsi niciodată.

Dar când zici: „Da, Domnul meu, aud glasul Tău și nu îmi împietresc inima. Este Cuvântul Tău și Îl cred. Ia-mă Isuse, așa cum sunt, căci sângele Tău a fost vărsat pentru mine și cred făgăduința Ta. O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin!” Pune-ți mâinile pe capul Lui, în timp ce moare, și

spune: „Doamne, sunt un păcătos și Tu m-ai chemat.”

„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară...ci îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.37,44).

Da, Doamne, eu vin! Nu îmi împietresc inima ca în ziua răzvrătirii, ci cred cu adevărat.”

Ce face El atunci? Îți dă Viața (Zoe), Viața veșnică.
Și dacă Dumnezeu a putut să ne ridice din țărâna pământului de unde am venit...
Am venit noi din țărâna pământului? Tot ce vedeți a venit din țărână. Și dacă
Dumnezeu a putut să mă facă așa cum sunt azi, fără să am vreo alegere, doar
pentru că voia Lui a fost să mă facă și să-mi dea ocazia să mă îndrept spre
Calvar, să iau propria mea hotărâre și să Îl cred, cu cât mai mult mă va învia!
Și dacă El m-a făcut fără să pot alege, atunci când am putut să aleg L-am luat
pe El. Și dacă El a făgăduit că mă va învia în timpul din urmă, mă odihnesc
asigurat. Am odihnă. Dar nu pentru că mă închin duminica sau sâmbăta: aceasta
nu are nici o legătură. Eu mă închin pentru că am intrat în pacea și odihna Lui
(pace, odihnă, iubire, bucurie). Poate veni furtuna, căci ancora Lui mă ține!

Prietene care ai venit în locul acesta, tu nu ai venit să mă ascuți pe mine, ci ai venit să ascuți Cuvântul Lui.

Ascultați, prieteni! Dacă nu ați primit încă acea odihnă, o puteți primi acum. Nu trebuie să veniți la altar; stați unde sunteți, fiți sinceri și spuneți: „Hristoase, vorbește inimii mele. Știu că mă simt groaznic, dar Doamne, s-ar putea ca înainte să vină dimineața, să transpir din cauza unei dureri mai mari ca aceasta. Doctorul ar putea spune: „Este atac de cord. Nu se mai poate face nimic!” Și cum va fi atunci? Cum va fi când se va deschide marea Carte? Ai auzit cântecul: „Cum va fi?” Cum va fi când vei fi întrebat care a fost motivul pentru care ai respins Mesajul? Cum? Gândiți-vă sinceri la aceasta, în timp ce vom avea capetele plecate.

Tatăl nostru ceresc, totul este ascuns în mâna Ta. Adevăratul Sabat stă în fața oamenilor. Îngerul Domnului, a cărui fotografie s-a răspândit peste tot în lume în ultimii ani, este aici. Criticii au încercat să-L nege, dar de fiecare dată Tu ai dovedit că este Dumnezeu.

Doamne, lumea științifică și cea religioasă, sunt oarbe, dar poate este cineva care dorește să primească vederea și să nu îl ispitească pe Dumnezeu ca în ziua răzvrătirii, prin ținerea duminicii sau a altei zile, nici printr-un crez, ci dorește să iasă afară, să fie tăiat împrejur în jurul inimii, să primească Duhul Sfânt și să-L slujească pe Dumnezeu. Ei se apropie de Tine prin credință și încearcă să primească trecere

înaintea Ta.

Poate au vorbit în limbi sau au strigat, dar au același temperament vechi, au aceeași veche răutate, se ceartă și fac lucruri pe care nu ar trebui să le facă. Ei nu vreau aceasta, Doamne. Ce va fi cu ei atunci când va fi deschisă marea Carte și se va spune: „Aceștia nu vor intra în Împărăție!”

„Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.” (Matei 5.48), pentru că nimic altceva nu va intra.

Spuneți: „Doamne... simt în inima mea ceva care îmi spune să mă îndrept prin harul Tău și să Te primesc ca Mântuitor personal. Resping chiar acum toate lucrurile lumii, pentru că vreau să intru în odihna Ta și cred că Duhul Sfânt mă duce chiar acum în acel loc.”

Simte cineva aceasta în timp ce toate capetele sunt plecate? Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai este cineva? Spuneți: „Acum cred!”

Nu-L ispitiți ca în ziua răzvrătirii! Să nu credeți că dacă mergeți la biserică sâmbăta sau duminica...

Legea era o umbră a lucrurilor bune care vor veni, dar

ea nu putea să-l facă pe închinător desăvârșit. Dar Hristos vă face desăvârșiți înaintea lui Dumnezeu. El ia de la voi toate păcatele și osânda și vă dă dragostea și bucuria Lui.

Vreți să intrați în odihna Lui? Ridicați mâinile.

Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără de aici... Să intrăm în odihna Lui... Gândiți-vă la aceasta.

Rugați-vă: „Doamne, nu sunt bun, dar vin la Tine așa cum sunt. Și nu pot să Îți dau nimic altceva decât viața mea plină de păcate.

Vrei să mă primești? Am promis că voi crede și vin, Mielule al lui Dumnezeu, fiindcă cred că ai trecut din moarte la viață, Te-am accept ca Mântuitorul meu personal, și simt pacea în inima mea.”

Au ridicat mâna cinci persoane. Mai simte cineva aceasta? Ridicați mâna. Acceptă-L chiar acum, dacă nu ești creștin.

Dacă pretinzi că ești creștin și nu ai acest fel, ești încă păcătos, indiferent ce fel de viață ai dus. El nu va accepta propria ta neprihănire. Dacă nu mai fumezi pentru că așa ai hotărât și ai spus: „Ar fi bine să nu mai fumez pentru că profesez creștinismul...” Dumnezeu nu va accepta aceasta. Dacă nu vei mai privi după femei pentru că așa ți-ai

impus, Dumnezeu
nu va accepta aceasta. Este ceva ce ai făcut tu, dar harul
este cel care te
salvează.

A venit Dumnezeu în viața ta și a scos afară toate
acele lucruri? Așa trebuie să fie.

Tu zici: „M-am alăturat bisericii, așa că a trebuit să
încetez cu acele lucruri.” Dumnezeu nu acceptă aceasta. Tu nu
poți să-I oferi
nimic, deoarece El acceptă doar ce a dat Hristos. El vă dă
Viața veșnică și o
ia pe cea veche de la voi.

Vreți să-L primiți?

„În Isus sunt sigur (să se închine cu toții)

Mi-am ancorat sufletul în Odihna cerească.

Nu mai străbat mările întinse;

Ispitele vin, furtuni pot lovi,

În Isus sunt tot mai sigur.”

Țineți ochii închiși și lăsați totul la o parte.

Simțiți acest Duh plăcut? Aceasta-i închinarea adevărată.
Mesajul este gata;
aceasta este închinarea.

„Lasă Lumina harului să strălucească peste mine.

O, strălucește peste mine, strălucește peste mine!

Lasă Lumina harului să strălucească peste mine.”

Câți vă simțiți bine? Ridicați mâna. Este acel Duh plăcut și smerit.

„Să fiu ca Isus

Doar să fiu ca Isus.

Pe pământ doresc să fiu ca El.

De-a lungul vieții de pe pământ,

Eu cer doar să fiu ca El.”

Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

– Amin –